

Metoda “Talk Time”

Naszą metodę oparliśmy na **Europejskim Systemie Opisu Kształcenia Językowego** - dokumencie, który zawiera szczegółowe wytyczne dotyczące efektywnego nauczania języków obcych. Dokument opracowany przez zespół ekspertów Rady Europy promuje nowoczesną metodykę nauczania języków obcych, w której szczególny nacisk kładziony jest na praktyczne posługiwanie się językiem obcym, w szczególności komunikację werbalną.

W nauczaniu języków obcych bazujemy na **metodzie komunikatywnej**, pobudzającej wszystkie procesy percepcyjne, opierające się na aktywnym rozwijaniu podstawowych zdolności językowych: **mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania i pisanie**. Podczas zajęć lektorzy kładą szczególny nacisk na kształtowanie praktycznych umiejętności posługiwania się językiem obcym. Uczą swobodnego i poprawnego porozumiewania się w różnych sytuacjach życia codziennego i zawodowego, formułowania opinii i argumentowania. Program nauczania oparty jest na progresji spiralnej - oznacza to, że w czasie zajęć wracamy do przerobionego już materiału, przypominamy go, oraz rozszerzamy. Dzięki tej technice nauczania kursanci są zawsze na bieżąco, nie zapominają czego nauczyli się na poprzednich lekcjach, a jednocześnie rozwijają nowe umiejętności.

Metoda “Talk Time” pozwala

efektywnie i szybko porozumiewać w obcym języku
monitorować stałe postępy
systematycznie poznawać nowe słownictwo, idiomy, konstrukcje składniowe
stałe ćwiczyć opanowany materiał
płynnie mówić w języku angielskim
łatwiej odnajdywać się w nowych sytuacjach językowych
rozwijać umiejętność rozumienia ze słuchu.

Metoda Talk Time kładzie także nacisk na to, aby uczniowie używali języka w różnych kontekstach oraz na to, aby uczyli się funkcji języka. W przeciwieństwie do Metody Audiolingwalnej, jej głównym celem jest pomoc uczniom w tworzeniu znaczeń i przyswajaniu wymowy jak najbardziej zbliżonej do oryginalnego wzorca językowego. Oznacza to, że o sukcesie w nauce języka obcego świadczy fakt jak dobrze uczniowie rozwinęli kompetencję komunikatywną.

Metoda Talk Time skupia się na potrzebach uczniów, a także na związku między językiem uczonym w trakcie kursu, a językiem używanym poza kursem. Zadaniem jest rozwijanie kompetencji komunikatywnej, dlatego też zajęcia często przyjmują następujące formy pracy: w parach lub grupach, wymagające negocjacji i kooperacji między kursantami; zadania oparte o płynność mówienia, co wzmacnia pewność uczniów; odgrywanie ról (role-plays), podczas czego uczniowie ćwiczą i rozwijają funkcje językowe.

Rola nauczyciela	Rola ucznia	Relacje pomiędzy uczniem i nauczycielem	Język i kultura
Nauczyciel jest zaangażowany w proces przyswajania języka. Jednak znajomość języka w tej metodzie to również umiejętność wyboru stylu w danej sytuacji. Tak więc nauczyciel musi być świadomy wagi różnych form, odcieni języka . Nauczyciel jest managerem zajęć, ma za zadanie tworzyć jak najwięcej sytuacji do porozumiewania się.	Uczeń uczy się komunikować poprzez komunikowanie! Czyli musi być aktywny, jednak działa zgodnie z planem nauczyciela.	Przyjazne, ale jednak nauczyciel organizuje lekcje, choć sam często nie bierze udziału w komunikacji. Studenci rozmawiają ze sobą, najczęściej stosowana jest technika pracy w grupie.	Język jest postrzegany jako całość i wszystkie aspekty są ważne. Jednak duży nacisk kładzie się na funkcjonalność, czyli wykorzystywanie danej struktury w praktyce, co wypada, co nie i w jakim kontekście. Znajomość kultury jest konieczna do poprawnego posługiwania się językiem, szczególnie ważne są zachowania niewerbalne.

Umiejętności kluczowe	Rola języka ojczystego	Ocena postępów	Poprawianie błędów
Funkcjonalność języka i użycie jest stawiane ponad formę. Funkcje języka determinują program. Na przykład uczeń poznaje szereg sposobów na wyrażenie grzecznej prośby. Od początku wprowadza się speaking, listening, writing i reading.	Rzadko używany. Nawet do poleceń używa się języka obcego.	Oceniana jest FLUENCY, czyli płynność. Dopuszczane są wszystkie metody testowania.	Najważniejsza jest komunikacja, błędy, jeśli jej nie uniemożliwiają, nie mają znaczenia.

Cechy charakterystyczne:

- (1) Nacisk na naukę komunikacji poprzez interakcję w języku obcym.
- (2) Użycie autentycznych tekstów (authentic texts).
- (3) Zapewnienie kursantom możliwości skupienia się nie tylko na języku jako takim, ale również na samym procesie uczenia się.
- (4) Osobiste doświadczenia kursantów traktowane jako ważny element wspomagający proces uczenia się.
- (5) Próba połączenia nauki języka w klasie z aktywacją języka poza klasą.

Typowe techniki:

- (1) Role Play.
- (2) Interviews.
- (3) Information Gap.
- (4) Games.
- (5) Language Exchanges.
- (6) Surveys.
- (7) Pair Work.

Cele:

- (1) Uczniowie nauczą się używać języka jako medium ekspresji.
- (2) Uczniowie będą używać języka jako środka do wyrażenia wartości, opinii, poglądów, itp.
- (3) Uczniowie nauczą się używać języka na poziomie pozwalającym uzyskać certyfikat umiejętności języka angielskiego na poziomie B2.

Marta Koperska